

[Socialministeren.]

var Mulighed for Hjælp, selv om vi ikke gennemførte dette Lovforslag, vil jeg sige, at saa er der i hvert Fald den Nuance i Forskellen mellem vor Hjertelighed, at vi gennem dette Lovforslag saa vidt muligt vil sikre, at de arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, lige saa vel som de andre arbejdsløse faar en mere human Hjælp end den, der er sikret uden dette Lovforslag. Vi vil saa vidt muligt undgaa, at de arbejdsløse skal henvende sig enten til Fattigvæsenet eller til Hjælpekassen; jeg ved fra mit grundige Kendskab gennem mange Aar til de arbejdsløse, at de ikke elsker noget af disse Steder, at de foretrækker, hvis de skal have Hjælp, at faa den gennem en selvstændig Lov, uafhængigt af Forsørgelsesvæsenet, fremfor at blive henvist til Hjælpekasserne eller Fattigvæsenet.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg har for nogen Tid siden søgt Oplysning paa behørigt Sted om den Restgæld, Kasserne havde, og som var stiftet indtil det Tidspunkt omtrent, da jeg fra traadte som Indenrigsminister i 1924. Denne Gæld var den Gang paa mellem 13 og 14 Mill. Kr. Deraf er ca. 4 Mill. Kr. blevet eftergivet, og Oplysningen gik ud paa, at Resten var betalt. Hvornaar da den Gæld paa mellem 4 og 5 Mill. Kr. er blevet stiftet, som nu staar tilbage, ved jeg ikke, og det er for øvrigt ogsaa uden væsentlig Betydning for Sagen. Det er uden væsentlig Betydning, om der er oplagt 21 eller 25 Mill. Kr.; thi de 4 Mill. Kr., som i hvert Tilfælde er afbetalt paa Gælden — eller mellem 4 og 5 Mill. Kr. —, vilde jo, lagt til det Beløb, der stilledes til Raadighed for Kriasekasser i Henhold til Loven af 1928, have været fuldt tilstrækkeligt til at løse Opgaven, hvis det Beløb, som den højtærede Socialminister i Henhold til Socialreformen ønsker at stille til Raadighed, kan antages at være tilstrækkeligt.

Derfor gentager jeg, at hvis der havde været Villie, havde der ogsaa været Vej. Vanskelighederne har man selv beredt sig ved den Modtagelse, man gav dette Lovforslag under Behandlingen i den høje Rigsdag, og den voldsomme Modstand, der den Gang rejstes imod at udvide Forsikringsprincippet til ogsaa at omfatte saadan Arbejdsløshed, som var af ekstraordinær Karakter. Det var en daarlig Sæd, man den

Gang udsaaede, og den har givet den Høst, vi nu staar overfor.

Rager: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for Henvisningen til store og gode Gerninger fra konservativ Side i Aarene 1925, 1926 og eventuelt længere tilbage; men det, jeg henviste til før, var, at vi i Fjor sad i et Udvalg, hvor vi fik den smukke Tanke serveret om Kriasekasser, men hvor det ikke var muligt gennem hele Aaret at vriste et passende Ændringsforslag, der formede Tanken i praktisk Lovgivning, ud af de Konservatives Repræsentanter i det paagældende Udvalg. Nu er det mig bekendt, at de Konservative i Aar har to andre Repræsentanter i Udvalget, blandt andre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og det er maaske netop, fordi vi i Fjor ikke fik nogen positiv Indsats, at man nu har forsøgt at forny sig i Udvalget — det er maaske ogsaa meget klogt.

Jeg vil derefter gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at hans Betragtninger over den samlede Formue i Arbejdsløshedskasserne forekommer mig her at være af noget ringere Værdi, naar Talen er om Opbygning af Kriasekasser. Det, der er af blivende Værdi, er jo Forholdet i de enkelte Kasser, idet de Love, som nu foreligger, og som skulde benyttes, er baseret paa, at hvert enkelt Fag bygger sin Kriasekasse op, og det har altsaa ikke Spor Interesse at tale om den samlede Formue. Det er rigtigt, at den er steget, at Arbejdsløshedskasserne i det hele taget i de senere Aar har forbedret deres økonomiske Status; men det har ogsaa været forholdsvis gode Aar med forholdsvis ringe Arbejdsløshed, og der er neppe Tvivl om, at det nu let kommer til at gaa den anden Vej.

Jeg har under Behandlingen af Socialreformen i det høje Ting udtrykkeligt gjort opmærksom paa, hvorledes man fra Arbejdsløshedskassernes Side under Arbejdsdirektørens forstaaende Tilsyn netop har gjort sit til i de gode Tider ikke at sige: nu gaar det, nu kan vi nedsætte Kontingentet, men netop forstaaet at holde Kontingentet og derigennem bygget en Reserve op. Men det nytter altsaa ikke at tale om Kriasekasserne i Almindelighed, man maa se paa de enkelte Kasser, og saa viser det sig, at der er flere Kasser, der endnu staar med en ret betydelig Gæld, medens der naturligvis er andre, der staar bedre.

Der er blot een Ting, jeg ikke rigtig forstaaer. Det ærede Medlem Hr. Krag